

החברותא

בס"ד ערש"ק לך-לך י"א חשון תש"ס

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 109

פנינים יקרים

שויתי ה' לנגדי ר"ל גם מה שהוא התנגדות לו שאני נופל ממדרגתי גם זה הוא השם הוי"ה ב"ה גם זה למצוה יחשב כנ"ל, כי מימיני בל אמוט. פי' עי"ז לא אמוט מהימין שלי שאני מוכרח להיות יותר דרזי ומוכנע ושפל כנ"ל. (נעם אלימלך פר' וישב)

איתא במדרש (שמו"ר פ"א ט) גוי אחד שאל את ריב"ק מה ראה השי"ת שנדבר עם משה מתוך הסנה? והשיב לו ללמדך שאין מקום פנוי מן השכינה אפילו סנה... על כן נאמר בתוך הסנה (ולא מעל הסנה) שמעצם הסנה נתגלה והבן זה. והיינו ללמדך שאין מקום פנוי מן השכינה, שאף דבר היותר גשמי וגרוע יש בו כח אלקי המקימו וזולתו לא היה לו מציאות.

(ישמח משה פר' נח)

מי שמאמין באמונה שלימה שהבוית"ש הוא כל יכול ואין מעצור לה' מהושיע אז על אותה האמונה יכול להשיג ולהמשיך לעצמו מהשי"ת כל מבוקשו לטובה. כמו שפרש"י ז"ל (מכילתא פר' בשלח) לא נגאלו ישראל ממצרים אלא בשכר האמונה, שנאמר ויאמן העם (שמות ד') היינו שע"י האמונה המשיכו על עצמם את הגאולה.

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה (בראשית ט"ז) העיקר שצריך האדם לידע שהוא אין יכול להשיג כלום אלא שהכל מהקב"ה. והראיה שהתורה מעידה עי"ז שכתוב: והאמין בה' ויחשבה לו לצדקה. הפירוש שאע"ה היה חושב שהקב"ה עושה עמו צדקה שנתן לו המתנה להאמין בהשם.

אפילו ההולך בדרכי העבודה באמת ובמסירות נפש, אם אינו מסתכל ואינו שובר ומשבר את עצמו על מדת האהבה לחברו והשתדלות רב אחר השלום, אינו ברצות ה'...

(יסוד העבודה)

ויאמר אלקים יהי אור, אם יהודי הנמצא בחשכות אומר: רבש"ע אני מבקש ממך רחם עלי עד מתי אהיה בחשכות כזו, האר עיני ולבי לראות באורך אור, ויהי אור השי"ת מאיר לו. (תורת אבות פר' בראשית)

ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך (פר' לך לך) כי זה כלל גדול לכל מקום שאדם הולך הוא הולך לשורשו כי בודאי באותו המקום יש שורשו וצריך להעלות אותן הנצוצות. לזה אמר לך לך לבדך לשורשך להעלות אותן הנצוצות. (קדושת לוי)

לך לך, פרש"י להנאתך ולטובתך. כי על פי רוב לא כל הנאותיו ותענוגותיו של האדם הם לטובתו. (ארמו"ר רבי חנוך מאלכסנדר זצ"ל)

לך לך פרש"י להנאתך ולטובתך... היה נע ונד ותרגיש את גודל הצער של האורחים הנעים ונודים. וזה להנאתך ולטובתך כדי שתקיים אח"כ את המצוה ביתר תענוג וביתר שמחה של מצוה. (זכותא דאברהם)

סוף

לכבוד

יוכל הצינור לתת המים?, הרי בודאי שלא. כך צריך הלומד את התורה בשעה שלומד ובשעה שאינו לומד צריך לפחד מתוך אימה יתרה שמא מתוך הרגל הטבע ישכח את מהותו העצמי שאינו אלא צינור מעביר מים, שהוא הנותן לך כח לעשות חיל בלימוד התורה ואין לך אלא ההודאה ששם חלקך בין יושבי בית המדרש והיית כלי שרת לפניו לפרסם אלוקותו ע"י לימוד התורה, וזה בעצמו משמח מאד את האדם שזכה לכך, ואין אחריה כלום.

לימוד התורה באופן כזה, חשוב מאד ורצוי לפני קוב"ה אשר הוא ואורייתא חד הוא. ואין להפריד ביניהם ע"י לימוד שלא כדת. כי זה עצת עמלק להאריך את הגלות. והלימוד על דרך האמת תביא להתלקטות כל הניצוצות הקדושים אשר נידחו ונתפזרו, וע"י כך יעורר את כל עם ישראל לתשובה ותתנוצץ הגאולה השלימה. ואשרי מי שזוכה ללמוד כך את התורה הרי הוא זוכה ומזכה את הרבים האמיתי, כי נתן את המסירות נפש הגדולה לקדש שמו ברבים. בידידות נאמנה.

ובענין המשך לימודו בכולל, אשר חשקה נפשו בתורה, הענין הוא שצריכים לחיות עם הסיבות שהקב"ה מזמין אותן חדשים לבקרים, לדעת מתוכן את אשר ה' חפץ, אם למשל ע"י הכולל גם הפרנסה מצויה, ויש טרף לבני הבית, ואין דוחק ואין מצער, הלא טוב שבתו בבית ה'. אבל אז מתחיל המאבק הנמרץ איך ללמוד את תורת ה' אם הוא מתדבק באותיות התורה אשר הקב"ה צמצם עצמו בהן להורות לאיש דרכי ה' ומפעליו ואשר לא תהיה בבחינת לחם גאווה אשר אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד ואשר אז אין שום תועלת בלימוד תורה כזה. כי אין זה נקרא שבתי בבית ה', אלא שבת בבית עצמו מלא דמיונות ותעתועים של תמימות הטבע כאילו הוא עובד את ה' ע"י לימוד התורה, ובאמת הוא רחוק מזה כרחוק מזרח ממערב.

אבל לימוד התורה על דרך האמת, הוא מתוך פחד תמידי שמא הוא פוגם בתורה, ע"י השכחה שהוא שוכח את מי שמשפיע לו את הדעת ואת השכל ללמוד ולהבין, ושוכח הוא שאינו אלא כאותו צינור חלול, שאם לא יעבירו בו את המים ממקום נביעתו, האם

נפש ע"פ שית הרא"ש אצל פסח קש"ה

ים סוף, וזה יהיה ע"י האת ערותא דלתתא שמעורר העתיקא, וכן כתוב באמת שנחשון ושבת בנימין על ידי שנכנסו לים במסירות נפש הם הם שפעלו שעל ידם נתהווה הסיבה של קריעת ים סוף. עכלה"ק

נשאל על פשט בזהר הקדוש, מה תצעק אלי. וכתב הזוה"ק: בעתיקא תליא מילתא, מה התכוין הזוה"ק. וענה לי הרב אשר שליט"א: שעתיקא זה הסיבות, שלפי הסיבות שנתהוו עתה צריך שיהיה קריעת

נפש דפ"י שיחת הרא"ש e"e p"e וי"א, תשנ"ב.

מבוטל לרבש"ע. כי רואה כל הזמן איך שהרבש"ע שומר עליו שלא יחטא, ואם רואה שבאה אליו איזה צרה מיד צועק לרבש"ע, הרי אתה הוא המחיה אותי, וא"כ מה אתה בא להפחידני ולעשות כאילו זה לא אתה, הרי אתה הוא המהווה אותי ואת הסיבה שבאה לצערני, וא"כ אל תסתתר, גלה עצמך ואל תצערני. וזה כמו שהרבש"ע צועק על עצמו, או כמו שיד אדם רוצה להכות ידו השניה. דהאדם יילחם על זאת בכל כוחו שיד אחת לא תזיק השניה, כן גם כאן באדם כזה שהוא בטל לרבש"ע, המשך חסר-חבל על דאבדיו.

בליל ש"ק אמר הרב אשר שליט"א, דלמה עשה הרבש"ע שליעקב אביו יהיה חמיו לבן הארמי ויצטרך לבלות אצלו כ"ב שנים, כדי שיעקב יראה שהוא עצמו ג"כ כמו לבן, כי כשאדם נמצא במקום הסכנה והוא רואה שהוא עצמו ג"כ היה עושה כמעשיו של לבן, אך הוא לא עושה כי הוא צעק להשי"ת, וה' שומר עליו שלא יגיע לידי מעשה.

אח"כ דיבר הרב שליט"א מענין חוצפה כלפי שמיא מהניא, והסביר דדבר זה נוהג רק באדם שנפל רבבות פעמים עד שהגיע להכרה דאם לא נפל זה מהרבש"ע, והוא

נפש דפ"י שיחת הרא"ש e"e p"e וי"א, תשנ"ב.

לחכות עד ליוסף הרי אם הוא אש הוא גם יכול לשרוף ולא צריך לחכות ללהבה.

פתח הרב ותירץ דיוסף היה לו מדת המלכות ויסוד, ויעקב היה תפארת, ממילא יוסף היה חי שהוא ניצוץ, ולכן היה יכול לשרוף דצריך שיהיה ניצוץ ורק הוא יכול לשרוף, (דיוסף כשנמכר היו לו כל הייסורין שבעולם, דכל הצרות שיש בעולם חשב שגם לו זה יקרה, ויעקב לא היה לו כל כך ייסורין, ולכן לא יכול לשרוף, אבל ניצוץ עושה להבה במקומות רבים וזה רק יוסף שהרגיש עצמו כניצוץ).

שאל השואל במה דאיתא ברש"י בפרשתינו על הפסוק אלה תולדות יעקב יוסף. וקשה הרי י"ב בנים היו לו ומהו תולדות יעקב יוסף, ומתרץ רש"י דכשראה יעקב כל אלופי עשיו ומלכיו, תמה יעקב איך יוכל לכבוש את כולם, לכן כתיב אל תולדות יעקב יוסף, וכתיב והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש, ורש"י מביא משל לפשתני שבא וגמליו טעונין פשתן, תמה הפחמי להיכן יכנס כל הפשתן. היה פיקח שהשיב לו ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלד ששורף את כולו, נשאל ר' עקיבא רבינוביץ הרי יעקב הוא אש ולמה היה צריך

מאמרים קצרים עפ"י דברי מו"ר הרא"ש שליט"א שכתבם הר"ר גדליה סגל שליט"א

הרא"ש שליט"א אמר פעם על זה שאנו מתפללים "כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה", באיזה אש הכתוב מדבר? באש התפילות שלנו, באש הכעס, הקנאה והשנאה, אש הרציחה והניאוף שאנו מתאפקים ונמנעים מזה, אלו הם אבני האש שיבנו את בית המקדש לעתיד לבוא וזהו הכוונה "ואשי ישראל ותפילתם באהבה תקבל ברצון" היינו האש שאנו נותנים לו.

אמר שוב כי כיום אין לנו ברירה אחרת אלא להתנהג עם "אהבה שאינה תלויה בדבר" היינו לאהוב את החבר למרות שזה לא מגיע לו, למרות שלדעתי אינו צודק ואינו מתנהג אתי כהוגן, כי גם אנו מתנהגים שלא כראוי עם השי"ת ובכל זאת הוא נותן לנו חיים בריאות ומזון וכו' ואם אנו נתנהג באהבה שאינה תלויה בדבר הוא יגאלנו למרות שאין לנו זכות.

בשבוע הקודם איחרתי לבוא לסעודה שלישית, דקה או יותר מזה אחרי שקיעת החמה, כשנכנסתי בא אלי בטענות מדוע איחרתי, הלא אתה מקפיד על הזמן. בקיצור הזדרזנו ונטלנו ידיים והתחלנו לאכול. אמרתי לו אח"כ: בעצם הלכתי מבית הכנסת בצעדים מהירים כדי לבוא לפני השקיעה, אלא שבדרך פגשתי ת"ח שבור ורצוץ וחולה ודיברתי אתו קצת לעודדו והצלחתי להכניס אצלו קצת שמחה, ולכן איחרתי. אמר לי הרא"ש: בשביל זה היה כדאי לך לא לקיים בכלל את הסעודה השלישית הפעם.

ידיעות מח"י החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535
- ב. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5
- ג. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצ'נסקי טל: 6535774
- ד. כל יום יוצאים בערב מרח' דון יוסף הנשיא 5 לתפילות (למקום שהרב שולח)

מבקשים מכל אחד שישתתף לכל הפחות באחד הפעולות המופיעים כאן

שהשמחה במעונם

מו"ר הרא"ש שליט"א להולדת הנין
הר"ר משה הרשטיק ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יעקב הרשטיק ומשפ' להולדת הבן
משפ' קירשנבוים להולדת הנכד
הר"ר מנחם טיטלבוים ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אמנון כוודר ומשפ' להולדת הבן

י"ל ע"י
מערכת החברותא
שדני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
תד. 5080
ירושלים 91050